

A KEGYELEM EVANGÉLIUMA

Horváthné Éva élőben elhangzott tanításának nyers szövege
KSZE Ságvár, 2021. 11. 05.

Horváthné Éva:

Drága, mennyei Atyám, köszöntünk a mai napon! Köszöntünk, drága Úr Jézus! Köszöntünk, drága Szent Szellem! Köszönjük a jelenléte, ami ma itt van közöttünk! Köszönjük Jézus, hogy Te itt állsz középen. Dicsérünk, magasztalunk Téged a mindennapjainkért! Köszönjük a Te drága Igédet, amely a szádból kijön és olyan, mint egy szellemi kard, amely levág minden elváltozást, minden rebellis működést, minden problémát az életünkről. Istenre, Jézusra tekintünk a megoldásokban. Köszönjük, hogy mindenben Te vagy a megoldás, Jézus! Hálákat adunk a drága Szent Szellemért, aki elvezet minket minden igazságra. Köszönjük, mennyei Atyám, hogy vezeted az utunkat és kinyilatkozásokat adsz nekünk a Te Igédből a Szent Szellemed által. Hálások vagyunk ezért, Uram! Hálások vagyunk azért, hogy adtad az Igédet, amely igazság! A Te Igéd szabaddá tesz minket, Jézus nevében. Minden jó dologért, a változásokért az életünkben hálát adunk Neked, Atyám. Köszönjük mennyei Atyám, hogy Tied a dicsőség! Tied a győzelem! A mi győzelmünk lesz, akármilyen megpróbáltatásban vagyunk is, Jézus nevében. Köszönjük ezt neked mennyei Atyám. Áldunk, dicsérünk, magasztalunk Téged! Köszönjük az angyalok munkáit is, mert minden napon kiküldjük őket munkára és hálások vagyunk, hogy ők mindig mellettünk vannak, Jézus nevében. Köszönjük mennyei Atyám, hogy mindegyikünk teste teljes egészségben működik. Köszönjük a szent jelenléte, amelyben gyógyítókenet is van, és ezt Jézus nevében kiárasztjuk minden testre. Jézus nevében szabadulást szólítunk elő! A láncok lehullottak Jézus nevében! Köszönjük mennyei Atyám! Áldunk, dicsérünk, magasztalunk! Felmagasztaljuk a Te drága, szent nevedet, amely minden név fölött való! Erre a névre meghajol minden a mennyben, a földön és a föld alatt, Jézus nevében. Köszönjük mennyei Atyám, hogy megértést, kijelentést adsz nekünk, hogy nem test és vér ellen van tusakodásunk, hanem a szellemi hatalmasságok ellen, a gonosz erők ellen, Jézus nevében. Köszönjük mennyei Atyám, hogy Te velünk vagy és minden akadály eltűnik az utunkból, Jézus nevében. Köszönjük a Te szeretetedet, amellyel átölelsz bennünket minden napon. Köszönjük, hogy ez a szeretet a szívünkben van és kiárasztjuk mások felé is, Jézus nevében. Meglátja rajtunk a világ, hogy mi Jézus követői vagyunk és a Te gyermekeid, Uram. Megáldom az itt jelen levő drága testvéreimet. Köszönöm az Ő életüket, a családjukat. Hálákat adok a mindennapjaikért, hogy minden napon a Te erőddel, a Te szeretetteddel ébrednek fel és egész napjukat megáldod, Uram, minden napon, Jézus nevében. Egy ellenünk készült fegyver sem lesz jószerencsés és minden nyelvet, amely ellenünk perbe száll, kárhoztatunk, Jézus nevében. Köszönjük Atyám, mindannyiunk életét, szolgálatát, a Te akaratodhoz és időzítésedhez kötjük. Kihirdetjük, hogy nekünk csak úgy lehet, ahogy meg van írva, sehogy máshogy. Az ellenségnek egyikünkben sincs semmije, Jézus nevében. Ámen!

Köszöntelek benneteket, ebben a drága, szent jelenléteben! Ma egy kicsit belemegyünk a Galata levél tanulmányozásába, áttekintjük a történelmi részét is és megnézzük, hogy a kegyelem és a törvény között milyen nagy különbség van, és Pál apostol hogyan tanítja ezt. A Galata levél történelmi háttére röviden: valószínű, hogy Pál apostol első levele volt, amit megírt és Krisztus után 49-52-ben íródott, körülbelül harminc évvel azután, hogy Pál újjászületett. Pál apostol ebben a levélben a pogányokból lett keresztények és a mózesi törvények közötti ellentmondásos dolgokról beszél. Ezt nagyon szépen kielemezi. Bemutatja, hogy az emberek megpróbálják visszavinni a többi embert a törvénybe. Pál mindig a tiszta evangéliumot, az igazságot hirdette. A judaizálók voltak a zsidók, akik néha keresztényként viselkedtek, esetenként pedig elveszteként. Azt hirdették, hogy nem elég a Krisztusba vetett hit, hanem meg kell tartani a törvényt. Különböző szempontból nézték ezeket a dolgokat, attól

függött, hogy a törvény melyik része érdekelte őket, mert a törvény sok részből áll. Pál itt arról beszél, hogy a keresztények egy része mózesi törvény alatt volt. Ezt meg kell értenünk, mert azt írja Isten Igéje, hogy az igaz ember hitből él.

Róma 1,17.

17. Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él.

Ezt olvashatjuk a Galata 3. fejezetében is.

Galata 3,11.

11. Hogy pedig a törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert az igaz ember hitből él.

A hit az, ami által belépünk Isten kegyelmébe. Amikor a kegyelembe belépünk, annak fokozatosan növekednie kell bennünk. Ez a legfontosabb, hogy a kegyelem fokozatosan növekedjen! Ha megértjük ezt, hogy hit által lépünk be Isten kegyelmébe, akkor ebben meg kell állnunk és akkor hitben mozdíthatatlanok leszünk. Abban a pillanatban, amikor szabaddá válsz Krisztusban, amikor valami kinyilatkoztatás jön az életedbe vagy kijelentés, akkor azonnal jön valaki és megpróbálja elrabolni azt a szabadságot tőled.

János 8,32. 36.

32. És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.

36. Azért ha a Fiú szabaddá tesz titeket, valósággal szabadok lesztek.

Amikor megismerjük az igazságot, amikor az Igéből kijelentést kapunk, kinyilatkoztatást kapunk, akkor szabaddá válunk. A legelső lépés, amikor befogadjuk Jézust a szívünkbe. Amikor megpróbálják ellopni tőlünk ezt a szabadságot az emberek, lehet, hogy nem is szándékosan teszik, hanem azért, mert tudatlanok az igazsággal kapcsolatban. Nem tudják, hogy mit tesznek, nem tudják, hogy mit mondanak. Ilyen a vallásosság. Mondok egy példát, voltunk egy születésnapon és ott volt egy vallásos ember. Nagyon jól elbeszélgettem vele, és látszott rajta, hogy a törvényt ismeri, de nem fogadta el, hogy van Szent Szellem. El is mondta, hogy ő úgy szokta meg, úgy tanulta a szüleitől, hogy ezeket a törvényeket, ezeket a szokásokat be kell tartani, ami a mózesi törvényben van. Nagyon fontos, hogy odafigyeljünk ezekre és ne engedjük, hogy elferdítsenek bennünket. Ilyen a vallásos világ természete. Vannak, akik még mindig a törvényesség igájában vannak. De nézzük meg, hogy a drága Jézus Krisztus a Máté 11,29-ben mit mond nekünk.

Máté 11,29.

29. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.

Isten igáját, Jézus igáját kell felvennünk, mert sajnos nagyon sok rossz iga van a törvény alatt. Az üdvösség egyedül kegyelemből van, Jézus Krisztusban való hit által. Nem lehet másképp! A törvény nem tud minket igazzá tenni. A kegyelem általi üdvösség felszabadít minket, hogy a keresztény életünket a szellemnek való engedelmségben éljük és ne a mózesi törvény megtartásától várjuk a megigazulásunkat.

Efézus 2,8–9.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez;

Mi nem tudjuk magunkat megváltani és a mózesi törvények sem tudnak igazzá tenni minket.

9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.

Nem attól válsz igazzá Isten előtt, mert jót cselekedtél. Természetesen nagyon jó dolog, ha jót cselekszünk, de az nem tesz minket igazzá, mert ez szellemi dolog. A bensőnknek kell igazzá válni, a bensőnknek kell újjászületni, a bensőnknek kell tisztának lenni, azt tudja Jézus vére tisztára mosni. A mózesi törvények ezt nem tudják megtenni. Saját magunk sem tudjuk magunkat megváltani. Hit által válunk igazzá, nem valami ember által kitalált törvény szerint kapjuk meg a megigazulást.

Galata 5,1.

1. Annakokáért álljatok meg a szabadságban, melyre minket Krisztus megszabadított, és ne hajtsátok magatokat ismét szolgaság igájába.

Azt írja ez az Ige, hogy álljatok meg szilárdan és ne engedjétek magatokat újra a szolgaság igájába. Ha mi Krisztusban újjá vagyunk születve és a krisztusi úton megyünk, az igazság útján, akkor ne menjünk vissza a törvénybe, ne menjünk vissza a szokásokhoz, hanem a krisztusi úton haladjunk tovább, ahogy Jézus tanítja nekünk az Igéjében. Ne a szokásokkal, nem a szerint, amit a törvény mond, hogy neked most ezt meg azt kell tenni. Fontos ezeket nagyon megjegyezni. Ezt a szívünkbe kell vésní! Vannak olyan gyülekezetek, ahol a szolgaság igája, a mózesi törvény él. Újból be kell vezetni a zsidó szokásokat a gyülekezetekbe, ezt akarják elérni. Megtartani a szombatnapot, a szombati gyertyagyújtást. Nagyon sok szokás van a vallásban. Nem akarom a vallásosokat bántani, mert dicsőséget adok az Úrnak, hogy megnyitja a szemüket a látásra, de sajnós a vallásban az ószövetségi törvények élnek és ugyanúgy áldoznak, meg különböző dolgok tiltva vannak. Amióta Jézus minket megváltott, szabad utunk van, persze ez nem azt jelenti, hogy a test szerint kell élnünk, hogy minden buli és mehetünk bárhova, csinálhatunk bármit, hanem azt írja, hogy a krisztusi úton kell haladni tovább. Azért itt van nekünk megírva a szeretet törvényében, hogy mit kell tennünk. Sokan mondják, hogy meg kell tartanod a törvényt, hogy üdvösséget nyerjél. Ezt mondják a judaizálók és a zsidók. Pál pedig helyre akarja igazítani ezt a levelében, meg akarja igazítani az embereket, hogy ne fertőzzék meg tovább a gyülekezeteket a zsidó szokások és a zsidó vallás.

Elkezdjük a Galata levelet olvasni, Pál a köszöntésével kezdi.

Galata 1,1–6.

1. Pál, apostol, nem emberektől, sem ember által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten által, aki feltámasztotta Őt a halálból;

2. És a velem levő összes atyafiak, Galácia gyülekezeteinek:

Itt több gyülekezetről van szó. Galácia elég nagy volt, ahol sok város volt és sok gyülekezetet alapított Pál.

3. Kegyelem néktek és békesség az Atya Istentől, és a mi Urunk Jézus Krisztustól,

4. Aki Önmagát adta a mi bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak akarata szerint.

5. Akinek dicsőség örökkön örökké! Ámen.

Gyönyörűsége bevezető, gyönyörűsége imádság ez, itt az elején. Milyen szépen beszél itt Pál, hogy elmagyarazza. Itt is úgy kezd, hogy a mi Urunk Jézus Krisztustól van a békesség, a kegyelem. Aki önmagát adta, hogy nekünk kegyességünk legyen, hogy a kegyelem alatt tudjunk élni és kiszabadított minket a jelenvaló gonosz világból, dicsőség Neki. Pál itt megvédi az apostolságát, hogy ő valóban apostol és az igazságot hirdeti. Eddig az 5-ös versig nagyon szépen, nyugodtan üdvözli az embereket. Nagy szeretettel mondja nekik, de a 6-ös verstől már támadásba lendül.

6. Csodálkozom, hogy attól, aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliumra hajlotok.

Itt már egy kicsit mérges volt Pál. Azt mondja, hogy: emberek, én alapítottam ezt a gyülekezetet, én hirdettem az evangéliumot nektek, én beszéltem nektek a Krisztusról, én indítottalak el ezen az úton benneteket, akkor most mit tesztek? Most hetekkel és hónapokkal később azt hallom, hogy elpártoltatok máshova? Vajon lehetséges-e elpártolni a hitüinktől? Igen! Nézzük meg az 1Timótheus 4,1-et.

1Timótheus 4,1.

1. A Szellem pedig nyíltan mondja, hogy az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől, hitető szellemekre és gonosz szellemek tanításaira figyelmeztven.

Itt arról beszél, hogy az utolsó időkben sokan elhagyják a hitet. Pál őszintén aggódik az emberekért, a testvérekért. Voltak, akik Pál nevében hirdették az evangéliumot, amit elferdítettek. Nem úgy adták át, ahogy Pál hirdette, nem olyan tisztán.

Galata 1,7–8.

7. Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus Evangéliumát.

8. De akár mi, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdettünk, átkozott legyen.

Pál itt zaklatott és nagyon dühös, hogy a munkája megfertőződött, hogy befurakodtak ezek a zsidók és az embereket a szolgaság kötelékébe akarják befogni. A 8-as verset elolvasom az Egyszerű fordításból is.

Galata 1,8. Egyszerű fordítás

8. Az igazi örömezenet az, amelyet mi hirdettünk nektek. Akárki hirdetne másfélét, az legyen átkozott – még ha egy Mennyből jövő angyal, vagy akár mi magunk mondanánk is!

Még saját magára is mondja, ha mást hirdetne nekik, ha elferdítené az igazságot, átkozott legyen.

Galata 1,9–24.

9. Amint előbb mondtuk, most ismét mondom: Ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül amit elfogadtatok, átok legyen.

Pál átkot mond azokra, akik más evangéliumot hirdetnek, akik a törvény bármiféle igájába hajtják őket, a Krisztussal való szabadsággal ellentétben. Manapság is ugyanez történik a világban, meg a vallásban. Nem is tudnak róla, hogy a szolgaság igájában vannak, és hogy azt hirdetik nekik. Nem ez a szándékuk, de hiányzik belőlük a megértés.

10. Mert most embereknek engedek-é, avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-é tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekezném tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék.

Pál keményen megáll az igazságban, nem engedi elferdíteni magát és másokat sem. Nagyon keményen beszél az embereknek itt az igazságról és dicsőség az Úrnak, hogy megáll ebben, és helyreigazítja az alábbi két tévedést, ami megfertőzte a gyülekezetet. Az egyik az, hogy meg kell tartanod a törvényt, hogy üdvösséget nyerj, ezt hirdetik. A judaizálók azt tanították, hogy a cselekedetek szükségesek az üdvösség és a megszentelődés érdekében. Ez egy törvényeskedésen alapú vallás volt. A másik pedig, ha Krisztus szabaddá tett minket, akkor tetszésünk szerint élhetünk. Ezt mondják, de ez nem így működik. Azok, akik nem értették meg igazán Isten kegyelmét, a szabadosság felé fordultak és a testnek éltek. Azt hiszik, hogy mindent szabad, mert én most Krisztusban szabaddá váltam, újjászülettem, minden bűnt eltörölt. Arra utazik, hogy a múlt, jelen és a jövő időben minden bűnünket eltörölt Jézus, akkor mindent meg szabad tennünk, bármi bűnt elkövethetünk. Ez nem így működik, mert akkor a test kívánságai és a test szerint élünk. Nem szabad ezt megtenni. Azért van Isten Igéje, hogy egy iránymutatást adjon nekünk, az életünkre, hogyan menjünk tovább.

11. Tudtotokra adom pedig atyámfiái, hogy az az Evangélium, melyet én hirdettem, nem ember szerint való;

12. Mert én sem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által.

Azt írja, hogy nem emberek tanították az evangéliumra, hanem Isten, maga Krisztus. Ez így van. Ő kijelentéseket kapott, kinyilatkoztatott tudást kapott ebből. Pál elmondja, hogy milyen volt az ő embere. Mert új ember lett, amikor újjászületett és most elmondja, hogy ő milyen ember volt.

13. Mert hallottátok, mint forgolódtam én egykor a zsidóságban, hogy én felette igen üldöztem az Isten gyülekezetét, és pusztítottam azt.

14. És felülmúltam a zsidóságban nemzetembeli sok kortársamat, szerfelett rajongván atyai hagyományaimért.

A hagyományok útján ment, amit tanítottak neki, a szokások szerint.

15. De mikor az Istennek tetszett, aki elválasztott engem az én anyám méhétől fogva, és elhívott az Ő kegyelme által,

Látjátok ezt is kinyilatkoztatás által kapta, hogy az anyja méhétől kezdve elhívta őt Isten. Mert megnyilatkozott neki a menny, hogy őt elhívta Isten, megmutatta neki.

16. Hogy kijelentse az Ő Fiát énbennem, hogy hirdessem Őt a pogányok között: azonnal nem tanácskoztam testtel és vérrel,

Itt azt írja, hogy a pogányok között. Pál arra volt elhívva, hogy a pogányokat születtesse újjá, a pogányoknak hirdesse az evangéliumot, az elveszetteknek, a Krisztus nélkülieknek.

17. Sem nem mentem Jeruzsálembe az előttem való apostolokhoz, hanem elmentem Arábiába, és ismét visszatértem Damaszkuszba.

Folyamatosan ment és hirdette az Igét.

18. Azután három esztendő múlva fölmentem Jeruzsálembe, hogy Pétert meglátogassam, és nála maradtam tizenöt napig.

Péterrel itt találkozott először.

19. Az apostolok közül pedig mást nem láttam, hanem csak Jakabot, az Úr testvérét.

Jézus testvérevel találkozott még.

20. Amiket pedig néktek írok, imé Isten előtt mondom, hogy nem hazudom.

21. Azután mentem Szíriának és Ciliciának tartományaiba.

22. Ismeretlen voltam pedig személyesen a Júdeában levő keresztény gyülekezetek előtt;

Ők nem ismerték Pált.

23. Hanem csak hallották, hogy: aki minket üldözött egykor, most hirdeti azt a hitet, amelyet egykor pusztított.

Hallották, mert úgy ismerték őt, hogy őket üldözte Pál, gyilkolta és börtönbe juttatta őket. Nézzétek mit ír a következő Ige:

24. És dicsőítették az Istent azért, amit bennem végzett.

Hálákat adtak az Atyának, hogy Pál megváltozott. Saulból Pál lett. Isten hogy meg tud fordítani egy gonosz erő alatt levő embert. Dicsőség az Úrnak! Benne van az is, látjátok, hogy a gyülekezet imádkozott érte, hálát adott. Ez nagyon sokat számít. Amikor olvastam a tegnapi Copeland anyagot, hogy, akik igazi hitben élnek, mint ahogy mi is megyünk a jézusi úton. Ha mi imádkozunk, lehet, hogy egy ember meg tud fordítani egy nemzetet, le tud uralni egy nemzetet, mint ahogy Hitler is leuralt egy nemzetet, ugyanúgy az Isten meg tudja fordítani azt, az imáink által. Az imáink által ki tud emelni minden gonosszágából egy nemzetet. Dicsőség az Úrnak, hogy kapunk kijelentéseket, megértéseket ebből. Most átmegyünk a 2. fejezetre, mert tovább ment Pál és hirdette az evangéliumot.

Galata 2,1–9.

1. Azután tizennégy esztendő múlva ismét fölmentem Jeruzsálembe Barnabással együtt, elvivén Titust is.

2. Fölmentem pedig kijelentés következtében és eléjük adtam az Evangéliumot, melyet hirdetek a pogányok között, de külön a tekintélyeseknek, hogy hiába ne fussak, vagy hogy eddigi futásom ne váljék hiábavalóvá.

Mit ír? Fölmentem pedig kijelentés következtében. Mindig megvárta, amíg a Szent Szellem mutatja neki, hogy hova menjen. Mindig kinyilatkoztatást kapott. Dicsőség az Úrnak! Hogy hiába ne fusson. Ezért várt a Szent Szellemre, hogy pontosan azon az úton menjen, amerre kell. Nagyon fontos ezt megérteni, hogy nekünk is a Szent Szellemre kell figyelni.

3. De még a velem lévő Titust sem kényszerítette senki a körülmétkedésre, noha görög volt,

Ő is egy más nemzetségű volt. Ha nem zsidó, akkor a zsidón kívülieket pogányoknak nevezi az Írás.

4. Tudniillik a belopózkodott hamis atyafiakért, akik alattomban közénk jöttek, hogy kikémleljék a mi szabadságunkat, mellyel bírnak a Krisztus Jézusban, hogy minket szolgálkká tegyenek:

Az atyafiak ugyanúgy újjászületett testvérek, de alattomban közénk mentek kémlelni, hogy a szabadságukat el tudják lopni. Ahogy az előbb is mondtam, hogy a törvényt nyomják, hogy szolgálkká tegyék őket. Tudjuk, hogy mi a szolgálkból fiak lettünk. Az Újszövetségben mi már fiak vagyunk, Isten fiai. Áltestvérek voltak ezek, akik elhitetik azt, hogy ők hívők és azzal a szándékkal jönnek be a gyülekezetbe, hogy kiszimatolják a szabadságot, ami Krisztusban a miénk. Rányomják az ő saját igájukat a másokra, bármi is az.

Nagyon sokféle iga létezik a rossz oldalról is. Ezeket a leveleket azoknak a gyülekezeteknek írja, amiket létrehozott Galáciában. A judaizálók pedig kétségeket, kételkedéseket vetnek felénk és Pál felé. Mit csinál az ellenség? Azonnal jön és megkérdőjelezi, pl. azt, hogy valóban Isten azt mondta, amit Pál hirdetett? Mi volt a teremtésnél, amikor Ádám és Éva bűnbeesett? Mit mondott a kígyó Évának? Valóban azt mondta Isten, hogy nem ehetsz arról a fáról, a jó és gonosz tudásának a fájáról? Megkérdőjelezte a sátán Isten Igéjét, ez a játékszere! A judaizálók azt kérdezik, hogy valóban hit által vagy szabad? Elég a hit ehhez? Nem érzed, hogy mást is meg kell tenned ehhez? Azt hiszik, hogy nem elég a hit. Az Efézus 2,8-ban olvastuk, hogy hit által, kegyelemből van üdvösségünk. Azt is mondják, nem kellene így fészülködöd, nem kellene nadrágot viselni a hölgyeknek, vannak ilyen zsidó szokások, mózesi szabályok. Vannak ilyenek, akik kémkednek a gyülekezetekben.

5. Kiknek egy pillanatra sem adtuk meg magunkat, hogy az Evangélium igazsága megmaradjon a számotokra.

Nem adta meg Pál magát azoknak, akik befurakodtak, és meg akarták téveszteni őket. Pál megállt az igazságban folyamatosan.

6. A tekintélyesekkel pedig nem törődöm, bármilyenek is voltak régen; Isten nem nézi az emberek személyét; mert velem a tekintélyesek semmit sem közöltek;

Nem törődött a tekintélyesekkel, azokkal a magasabb vezetőkkel, mert Isten mindenkit egyformán szeret, nem személyválogató, mindenkit egyformán lát.

7. Sőt ellenkezőleg, mikor látták, hogy énreám van bízva a körülméletlenek Evangéliuma, mint Péterre a körülméletlenség;

A körülméletlenek a pogányok. Péter a zsidóságnak hirdette az evangéliumot, Pál pedig a pogányoknak.

8. Mert aki erős volt Péterben a körülméletlenség apostolságára, bennem is erős volt a pogányok között.

9. És elismervén a nékem adatott kegyelmet, Jakab és Kéfás, meg János, kik oszlopokul tekintetnek, bajtársi jobbukat nyújtják nékem és Barnabásnak, hogy mi a pogányok között, ők pedig a körülméletlenség között prédikáljanak:

Összeültek Jakab, Péter és János, meg Pál és Barnabás. Jakab, Péter és János a zsidóságnak hirdették az evangéliumot, Pál és Barnabás pedig a pogányoknak. Megegyeztek ebben, hogy ki, kinek hirdeti az evangéliumot. Ha továbbmegyünk még, akkor meg fogjuk látni, hogy Pál szembeszáll Péterrel.

Galata 2,11–21. Egyszerű fordítás

11. Amikor viszont Péter Antiókhiaiba érkezett, nyíltan szembeszálltam vele, mivel helytelenül viselkedett.

12. Amikor ugyanis Péter először jött Antiókhiaiba, közösséget vállalt és együtt étkezett a nem zsidó származású hívőkkel. Azután néhány férfi érkezett Jeruzsálemből, akiket Jakab küldött, s ettől kezdve Péter minden kapcsolatot megszakított a nem zsi-

dókkal. Ugyanis félt azoktól a zsidóktól, akik azt gondolták, hogy minden nem zsidó származású hívőt körül kell metélni.

13. Péter képmutató viselkedéséhez csatlakoztak a jelen lévő hívő zsidók is. Még Barnabást is rávették a képmutatásra.

Péter elment Antiókhiaiba és közösséget vállalt a pogányokkal. Ezt nem nézték jó szemmel a zsidó származású emberek. Neki az volt elsősorban a feladata, hogy a zsidóknak hirdesse a tiszta evangéliumot, de a zsidók mégis rá akarták beszélni őket a mózesi törvényekre. Még Barnabást is rávették, aki Pállal együtt a pogányoknak hirdette az evangéliumot. Péter is beleesett ebbe a hibába, hogy milyen zsidó szokásokat vegyenek fel. Azt írja az Ige, hogy képmutató viselkedése volt Péternek. Pál megfeddte:

14. Amikor tehát láttam, hogy nem az örömhír igazsága szerint viselkednek, mindnyájuk előtt felelősségre vontam Pétert: Ha te zsidó létedre magad sem tartod meg a zsidó szokásokat, akkor miért kényszeríted a nem zsidókat, hogy zsidó módra éljenek?"

Most is így működik.

15. Mi, akik zsidónak születtünk nem pedig ugynevezett Izráelen kívüli bűnösnek,

16. jól tudjuk, hogy az ember nem a Törvény szerinti tettei alapján válik Isten számára elfogadhatóvá. Isten egyedül a Jézus Krisztusban való hit által fogad el bennünket! Mi ugyanis azért hittünk a Krisztus Jézusban, hogy Isten számára elfogadhatóvá váljunk. Isten pedig azért fogadott el bennünket, mert hittünk Krisztusban, s nem a Törvény szerinti tettek alapján. Ezek által ugyanis soha senki sem válhat Isten számára elfogadhatóvá.

A törvény szerint egy test sem igazul meg.

17. Mi zsidók azért jöttünk Krisztushoz, hogy Isten számára elfogadhatók legyünk. Ekkor ismertük fel, hogy mi is bűnösök vagyunk. Talán ez azt jelenti, hogy Krisztus tesz minket bűnössé? Semmi esetre sem!

18. Hiszen ha újból felvenném magamra azt a köteléket, amelyet egyszer már levetettem, akkor lennék csak igazán törvényszegő!

Ha visszavenné az ó emberi viselkedést, ha visszamenne a bűnbe.

19. Maga a Törvény vetett véget annak az életnek, amelyet a Törvény uralma alatt éltem. Meghaltam a Törvény számára, hogy attól kezdve Istennek éljek.

20. Krisztussal együtt engem is keresztre feszítettek, és meghaltam, s így ettől kezdve már nem a saját régi életemet élem, hanem Krisztus él bennem! Ezt az életet, amelyet most estben élek, az Isten Fiába vetett hit által élem, aki annyira szeretett engem, hogy önmagát áldozatul adta értem.

21. Mindazt, amit Isten kegyelemből ajándékozott nekünk, nem akarom hiábavalóvá tenni! Hiszen, ha a Törvény megtartása tenne elfogadhatóvá Isten előtt, akkor Krisztus halál értelmetlen és fölösleges lett volna.

Ehhez nem is kell magyarázat, mert egyedül a Jézus Krisztusban való hit tart meg bennünket, Isten kegyelme. Itt megkérdőjelezzük, hogy Isten tesz minket bűnössé? Krisztus azért jött, hogy a bűnösöket megmentse és szabaddá tegye. Jézus Nevében, amen.

Bor Ferenc:

Szeretettel köszöntelek benneteket, nem kifelejtve az internet hallgatóságot, mert úgy gondolom, hogy felelősségünk van abban, hogy az új kijelentéseket, amiket megtanulunk, azt Krisztus Testével meg is osszuk.

Csodálatosan működött a Szent Szellem a mai tanítás összeállításában, mert ugyanabból az anyagból két, teljesen különböző jött elő. Pásztorotok is egy más vonalon kapta a vezetést és én is. Ez bizonyítja, hogy a Szent Szellemtől hallunk vezetést.

Három témáról fogok beszélni: a kegyelemről, a kinyilatkoztatásról és az identitásunkról.

A Galata levél Pál apostol legfontosabb levele. Pál apostol Galáciában, ami Törökország déli részén van, gyülekezeti csoportokat alapított és gyülekezeti véneket állított szolgálatba.

Amint hallottátok, jöttek judaizálók, akik vissza akarták vinni a gyülekezet tagjait a törvény alá. Sőt, Pál nevében levelet is hamisítottak. Megjegyzem, hogy 613 törvény létezik. Ha valaki vissza akar menni a törvény alá, akkor nem elég egy-két általa kiszemelt törvényt betartani, hanem be kell tartani mind a 613-at. Sőt a törvény szerint, ha elvét valamit, állat áldozatokat kellene bemutatnia. Kinek van otthon oltára? Ehhez kell még egy mézsáros, aki az állat áldozatokat levágja, ez nem megoldható. Pál a leveleiben világosan megírja, hogy maradjunk meg a Krisztusban kapott szabadságban.

● *A kegyelemről mondok pár gondolatot.*

Kétféle evangélium létezik: az elferdített evangélium, ami visszavisz a törvényeskedés és a szolgaság alá, a másik pedig a kegyelem evangéliuma, amiben teljes szabadságunk van.

A kegyelem jelentése: Isten gondoskodása az ember minden szükségéről. Mindaz, amire most szükségünk van ebben a földi életben, már megadatott nekünk a Krisztus kegyelme által. A kegyelem mindenről gondoskodott, függetlenül a cselekedeteinktől. Erre nagyon jó példa Pál apostol esete is, hogyan lehetett Saulból Pál.

1Timótheus 1,12–14. Egyszerű fordítás

12. Hálát adok Urunknak, Krisztus Jézusnak, aki engem megerősített, megbízható-nak tartott, és rám bízta ezt a szolgálatot.

13. Megbízott bennem, annak ellenére, hogy régebben gyaláztam Jézust, üldöztem a tanítványait, és erőszakos voltam. Isten mégis könyörült rajtam, mert tudatlan és hitelen voltam, amikor ezeket tettem.

14. Urunk bőségesen árasztotta rám kegyelmét, és megajándékozott azzal a hittel és szeretettel amely, Krisztus Jézusban található.

A kegyelem legyőzte Pál ellenállását. Isten látott benne valamit, mert anyja méhétől már elhívta. A kegyelem Isten akaratából nézi a helyzetet, belehelyez Isten rendelésébe és tervébe. Mit csinált Pállal a damaszkuszi úton? Megragadta a “grabancát” és betette a szolgálatba.

A kegyelem nem azt adja, amit megérdemel az ember.

Apostolok cselekedetei 20,32.

32. És most, atyámfiainak ajánlak titeket az Istennek és az Ő kegyelmessége Igéjének, aki felépíthet és adhat néktek örökséget minden megszenteltek között.

A kegyelem fontosságára utal ez az Ige. Pál, mielőtt elköszönt a gyülekezettől, Isten kegyelmére bízta őket. A kegyelem egy erő, amely felépít és örökséget ad.

2Thesszalonika 2,16.

16. Maga pedig a mi urunk Jézus Krisztus, és az Isten a mi Atyánk, aki szeretett minket és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg.

A kegyelem vigasztalást és reménységet ad. Honnan származik a depresszió? A reménység hiányából, illetve, hogy az illető eltávozott a kegyelemtől, mert akkor lenne reménysége. Ha nincs remény, nincs hit, és ha nincs hit, akkor a kegyelmen kívül van az illető. A kegyelem tele van hittel és szeretettel.

Ha ilyen jó a kegyelem és ilyen fontos, akkor hogyan tudunk hozzáférni? Mi a hozzáférés módja? Két dolgot mondok. Az egyik, Jézus megismerése által, a másik, lehet, hogy meglepő lesz, adakozás által.

2Péter 1,2–3.

2. Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen az Istennek és Jézusnak, a mi Urunknak megismerése által.

3. Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és istenfélelemre való; annak megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott,

Ebben a két Igében benne van, hogy Jézus megismerése által van hozzáférésünk a kegyelemhez, a másik pedig az adakozás által.

2Korinthus 9,7–8.

7. Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból vagy kényszerúségból; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.

8. Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek,

Jókedvű adakozással felszabadítjuk Isten kegyelmét. Isten természete az adakozás, és amikor mi adakozunk, ez fellekesíti őt. A kegyelem arra ösztönöz bennünket, hogy megtegyünk dolgokat Istenért.

● *Következő gondolat, a kinyilatkoztatás.*

A keresztyén életünkben a kijelentett ismeret az alapja mindennek. Saját kijelentésre van szükségünk, ami egy szellemi ismeretet jelent. A pásztor megosztja veletek a kinyilatkoztatását, hogy a ti kijelentésekké váljon. Ez nem jelenti az, hogy nincs szükség saját kijelentésre.

Róma 10,17. Egyszerű fordítás

17. A hit tehát abból származik, amit hallunk, és amit hallunk, az Krisztus beszéde.

Más néven Isten Igéje. Kétféle hallás létezik, fizikai hallás és szellemi hallás. Mert van fizikai fülünk és van szellemi fülünk. A hit nem a fizikai hallásból származik, a hit a szellemi hallás eredménye. A szellemi hallás behatol a szellemünkbe és ad egy új hajtóerőt. Mert amikor valaki kap egy kijelentést, az egy lökés a számára. Az elmebeli ismerettel a hívők ingadoznak. A szellemi ismerettel, ami a kijelentés, szilárdan meg tudnak állni a dolgokban. Felsorolok néhány olyan esetet, amikor kijelentést vettek Isten Igéjéből.

– A vak Bartimeus története a Márk 10-ben.

Márk 10,47.

47. És amikor meghallá, hogy ez a Názáreti Jézus, kezde kiáltani, mondván: Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!

A meghallá szó a kulcs, mert amikor meghallotta a többiektől, hogy jön arra Jézus, mert ő még nem látott, kijelentést kapott arról, hogy kicsoda Jézus. A Dávidnak fia kifejezés azt jelenti, hogy a Messiás, a Szabadító. Ebből ő a szívében tudta, hogy meg fog gyógyulni.

– Máté 8,8-9. a századosról szól.

Máté 8,8-9.

8. És felelvén a százados, monda: Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj; hanem csak szólj egy szót és meggyógyul az én szolgám.

9. Mert én is hatalmasság alá vetett ember vagyok, és vannak alattam vitézek; és mondom egyiknek: Eredj el, és elmegy; és a másiknak: Jöszte, és eljön; és az én szolgámnak: Tedd ezt, és megteszi.

A századosnak volt arról kijelentése, hogy hogyan működik a tekintély, hogyan működik a hatalom. Mert ő is parancsolt a katonáinak, a szolgálóinak, és cselekedtek. Ezért mondta Jézusnak, hogy nem kell, hogy elgyere, hanem csak mondd ki, és a szolgám meggyógyul.

– A vér folyásos asszony története a Márk 5-ben.

Márk 5,27–28.

27. Mikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, illeté annak ruháját.

28. Mert ezt mondja vala: Ha csak ruháit illehetem is, meggyógyulok.

A vér folyásos asszony, mikor hallott Jézusról, kijelentést született a szívében, hogy itt az ő ideje, itt az ő gyógyulása. A szívükbe jött kijelentés által meggyógyultak ezek az emberek.

Még egy példát mondok, ez a Galata 1,11–12-ben van, de ez ma már elhangzott, hogy Pál nem emberektől tanulta az írást, hanem Jézus kijelentése által ismerte meg az evangéliumot. Pontosan tudta, hogy mi történt az úrvacsora során is, pedig ott sem volt.

Ezek az emberek hitben jártak, és csodák történtek velük. A vallás pedig akadályozza a hitet és akadályozza a kijelentést.

● *Harmadik gondolat, az identitásunk.*

Ez a szó azt jelenti, hogy a személyazonosságunk, vagyis tudnunk kell, hogy kik vagyunk Krisztusban.

Két Igével támasztom alá, az egy egyik a Galata 2,20. Krisztus él bennem.

Galata 2,20.

20. Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és Önmagát adta értem.

A másik Ige pedig az Efézus 2,6.

Efézus 2,6.

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban.

Mi olyan hatalmi helyen ülünk, mint az Úr Jézus, együtt ültettünk vele, ugyanaz a hatalom tartozik hozzánk.

Két fontos dolog, hogy kik vagyunk Krisztusban, hogy Jézus bennünk él és Jézussal együtt a hatalom helyén ülünk.

Pál apostol a Galata 2,20-ban meghatározta, hogy ki ő Krisztusban. Ez egy kulcskérdés. Céljaink az identitásunkból születnek. Cél nélkül nincs látás, nincs kijelentés. Az ő ember vonzódik a valláshoz és a törvényekhez, mert ez kényelmes a számára, viszont így kiesik a kegyelemből. Ehhez hasonlóan Péter is elsodródott attól, hogy ki ő Krisztusban, pedig ő egy hitoszlop. Péter ingatag volt egy darabig, háromszor megtagadta Jézust, de a Szent Szellem átfőrt. Pünkösdkor nagy bátorsággal szólta az Igét, az evangéliumot és több ezren születtek újjá. Az első látomást is Péter kapta, amikor ereszkedett le a lepedő, Péter vízen járt. Amikor megkérdezte Jézus a tanítványaitól, hogy kinek mondanak engem az emberek, Péter kijelentésben megkapta, hogy Jézus Isten Fia. Erre azt mondta Jézus, hogy ezt nem vér és test mondta meg néked, tehát nem embertől hallotta, hanem főnről hallotta. Péter fontos személy a Bibliában, de senki sem tökéletes. Amikor jött a lepedős látomás, akkor hajlandó volt elmenni a pogányokkal, érintkezni velük, szolgálni feléjük. De félelemből visszahúzódott, mert az érzelmeiben következetlen volt és erre Pál nyíltan megdorgálta Pétert, hogy helytelen viselkedést mutatott, másrészt pedig eltért a tiszta evangélium üzenetétől.

Összefoglalva a gondolatokat, mindig tudjuk azt, hogy kik vagyunk Krisztusban és maradjunk meg abban a szabadságban, amire Isten elhívott, mert akkor élvezhetjük a kegyelmet.

Horváthné Éva:

Egy Igét szeretnék még elmondani nektek a vérfolyásos asszonnyal kapcsolatban. Nem egy helyen van a Bibliában, hogy a ruhája szegélyét megérintették Jézusnak. A Máté 14-ben is, ahol Jézus betegeket gyógyít Genezárétben.

Máté 14,34–36. Egyszerű fordítás

34. Miután átkeltek a tavon, Genezárétbe értek.

35. Az ott lakók felismerték Jézust, és az egész környéken elhíresztelték, hogy megérkezett. Így azután minden beteget odavittek hozzá,

36. és kérték, hogy legalább a ruhája szélét érinthessék. Akik csak megérintették, mind meg is gyógyultak.

Az embereknek csak a földi életük során van lehetőségük megtenni, hogy újjászülessenek. Mert olvashatjuk a Lázár és a gazdag ember történetében, hogy fontos az, hogy ezt megtegyük, mert pokol és a menny között nincs átjárás. Nem lehet átírnak a pokolból senkit a mennyországba. Fontos ezt tudni, hogy a kettő között nincs átjárás. Dicsőséget adunk az Úrnak és megvalljuk a mai napon Jézust Urunknak. Mondjátok utánam az üdvösség imáját!

Először is, azt mondja a Róma 10,9–10.

Róma 10,9–10.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Szükség néktek újonnan születetek, ahogy Jézus mondta. Drága Mennyei Atyám, eléd jövünk ezzel a gyönyörűséges imádsággal, ami Pál apostol imája, Jézus nevében!

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért.
Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Jézus, Úrrá teszek az életem felett.
Jézus, te vagy az én Uram és Megváltóm!
Jézus, te vagy az én Gyógyítóm!
Meg vagyok váltva.
Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő vére örökre megtisztított minden bűntől.
Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság!
Köszönöm neked, drága Jézusom, az örök életemet!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

